

KLAU?TUKAS

Pažinimo raktas yra klausukas

Nepriklausomas Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laikraštis Nr. 27(39) 04-03-12

Šiame numeryje apžvelgsime mūsų gimnazijos [kroniką](#), skaitysime jaunųjų literatų literatų kūrybą apie dar [nežydinčius](#) kaštonus, [įkvėpimą](#), [buriavimą](#) ir lietuvišką [žodį](#), kartu dalyvausime „šauniausio gimnazisto“ [gimnazijos](#) ir [tarpgimnaziniame](#) konkurseose, [matematikos](#) savaitėje, prisiminsime praėjusias [Užgavėnes](#), [šimtadienį](#), aplankysime Vilniaus [knygų](#) mugę, sužinosime kaip kvepia [egzaminai](#) ir kuri iš gimnazijos mokytojų yra „nešanti saulę“.

Redakcija:

**Vilma Biekšaitė, Justina Biekšaitė,
Dovilė Staknytė, Jūratė Kuliešiūtė,
Aistė Dainauskaitė, Viktorija Čiupailaitė,
Gabrielė Genytė, Viktorija Čijunskytė.**
Klaustuko vadovė: **Birutė Paltanavičienė**

Redakcijos žodis, arba Prakalba į malonųjį skaitytoją

*Žiemą, išskyrus šarkas ir politikus, visi miega.
Sakote, kad nemiega tie, kurie visą laiką klausosi
trankios muzikos, kurie skuba pasivyti gyvenimą? Na,
gal snaudžia. O visiems kitiems nuo įtempto žiovalio
gresia pavojus išsinarinti žandikaulį ar praryti iš kažin
kur atsiradusią musę. Atrodo, gultum į šiltą lovikę ir
išsimiegotum, kol saulutė ims budinti svieta...
Tik žurnalistai niekada nesnaudžia, jeigu nemato
aprašymui tinkamo subjekto ar objekto – svajoja.*

*Vėjas nusivijo juodą katiną. Sėdžiu ant stogo ir šypsauisi
– manęs čia niekas nepasieks, tik išdykėlės snaigės ir
blankūs prisiminimai, kuriuos pardaviau praeitą rudenį.*

*Pro minkštus debesų pūkus įsiziėbė žvaigždės...
Įsiklausyk į tylą. Suskaičiuok likusias žiemos dienas
(kartais ji užsitęsia iki kovo pabaigos). Neįlipk
užsisvajojęs į tirpstančio sniego balą. Pagauk šaltoką
kovo vėją.*

*Nusišypsok snaigei ar lietaus šuorui. Džiaukis gyvenimu.
Neliūdėk, pavasaris netruks ateiti (nesvarbu, ką sako
prognozių mergaitės), jei ne į gamtą, tai į Tavo širdį.
P.S. Galima vns. Pakeisti į dgs.*

*Tirpstantis sniegas žada naujas gyvenimo spalvas, ilgesį
nepatirto, šypsenas. Jokio šalčio, jokio sniego, jokių
ligų, epidemijų ar blogos nuotaikos. Nieko, kas primintų
vilnones kojines, vaistus nuo kosulio ar vienkartinės
nosinaites, kurios tikra palaima slogaliams... Pavasaris –
tai pavasaris, o su juo ir nauji „džiaugsmiai“ –
egzaminai. Jie jau kvepia... Tai gal neskubėkime
džiaugtis?*

*Mums reikia tiek nedaug – krislelio laimės, trupinuko
meilės, saujelės draugų, maišelio sveikatos, kavos
puodelio, šypsenos ir... gero laikraščio. Gyventi visko
turint po truputį – daug geriau.*

Justina Klaustukietė

Misevičiūtė 6f kl.

Gimnazijos gyvenimo kronika.

Sausis - vasaris

Sausio 13- oji - Laisvės gynėjų diena. Žuvusius už Tėvynės Laisvę prisiminti kvietė dailės darbų paroda (mokyt. A.Naruševičienė), klasėse vyko pokalbiai šia tema.

Sausio 16 d. - prancūzų kalbos eilėraščių vertimų konkursas (organizavo mokyt. T.Kanclerienė), kurį laimėjo Evelina Vasiliauskaitė (4h klasė).

Sausio 21 d. - mokyklinė vokiečių kalbos olimpiada. Teisę dalyvauti rajono olimpiadoje iškovoję J.Kuliešiūtė, A.Deinaravičiūtė, O.Smirnova.

Sausio 22 d. - literatūrinė popietė, skirta K.Donelaičiui. Apie K.Donelaitį ir jo kūrybą pasakojo A.Zaleckaitė (2 klasė), vienuoliktokų kompoziciją ruošė mokyt. M.Draugelienė, sceną puošė mokyt. A.Naruševičienė.

Sausio 30 d. - šauniausio (-ios) gimnazisto (-ės) konkursas (mokyklinis turas). Laimėjo Ž.Ladanovskaja.

Sausio 31 d. - rajono chemijos olimpiada. Laimėjo A.Gudabskaitė (1 vieta, 11 klasė), A.Sinkevičiūtė (II vieta, 12 klasė), S.Gliebutė (III vieta, 10 klasė).

Sausio mėnesį vyko penktųjų klasių moksleivių tarpklausinės krepšinio varžybos, kurias laimėjo 5d.

Stalo teniso varžybas laimėjo M.Kalvaitis (7a klasė) ir G.Zinevič (6d klasė).

Vilniaus zonos jaunučių krepšinio varžybose mūsų mokyklos komanda laimėjo III vietą. Žaidė D.Drungilaitė (1a), G.Grudzinskaitė (1a), V.Kudabaitė (8a), D.Artamonova (8a), R.Charūnaitė (8c), I.Bingelytė (6d), G.Zinevič (6d), J. Kalendaitė (7b).

Vasario 3 d. - rajono moksleivių viktorina ir konkursas „Ką žinai apie Lietuvos kariuomenę?“ ir „Lietuvos Laisvės kovų istorija“. Dalyvavo 3a klasės moksleiviai V.Sadauskas (užėmė pirmąją vietą) ir E.Galdikas (III vieta). Moksleivius paruošė mokytojas G.Mickonis. Kovo 19 - 20 d. Vilniaus gen. J.Žemaičio karo akademijoje vyks visos Lietuvos moksleivių viktorina „ir konkursas. V.Sadauskas dalyvaus kaip Trakų rajono nugalėtojas.

Vasario 4 d. - rajono vokiečių kalbos olimpiada. 1 vietą laimėjo A.Deinaravičiūtė (11 klasė).

Vasario 5 d. - „Dainų daineles“ zonis turas, kuriame gražiausiai dainavo mūsų gimnazijos moksleivės - seserys Biana ir Viktorija Juchnevičiūtės. Dainuoti jas išmokė mokytojos R.Giedrienė ir L.Navickienė.

Vasario 7 d. - rajono fizikos olimpiada. 1 vietą laimėjo Ž.Makutunovičius (1a klasė), T.Giedrys (3a klasė), A.Baliulis (4ar klasė).

Vasario 7 d. - respublikinės informatikos olimpiados pirmasis turas. 10 ają vietą jame užėmė M.Tandzegolskis (mokyt. A. Grygelis) ir pateko į finalinį turą, kuris vyks Visagine.

Vasario 11, 12, 18 dienomis gimnazijos Aktų salėje raiškiai ir įtaigiai skambėjo žodis - vyko moksleivių meninio skaitymo konkursas. Jame dalyvavo 48 skaitovai ir dešimt kompozicijų. Gražiausiai pasirodė 5d klasės moksleivis S.Kairys (mokyt. B.Paltanavičienė), vienuoliktokė J.Kuliešiūtė (mokyt. M.Draugelienė) ir abiturientė V.Biekšaitė (mokyt. B.Paltanavičienė). Šie moksleiviai gavo teisę dalyvauti rajono konkurse.

Į rajono konkursą buvo pasiūstos dvi kompozicijos: 1a klasės moksleivių tautosakinė kompozicija „Pamotės žodžių kryptimi“ (mokyt. B.Paltanavičienė) ir 8a klasės „Tyla“ (mokyt. S.Misevičienė).

Vasario 19 d. vykusiame rajono konkurse pirmąją vietą laimėjo J.Kuliešiūtė ir 1a klasės kompozicija „Pamotės žodžių kryptimi“. Jie atstovaus mūsų rajonui zonos moksleivių meninio skaitymo konkurse.

Vasario 13 d. prancūzų meilės poezijos vakaras (organizavo mokyt. T.Kanclerienė).

Vasario 14 d. šurmuliavo tarpgimnaziniai šauniausio gimnazisto rinkimai. Deja, dalyvavo tik dviejų mokyklų atstovai - Kupiškio L.Stuokos - Gucevičiaus gimnazijos ir mūsų. Laimėtojai - moksleivių pora iš Kupiškio.

Vasario 16 d. - Lietuvos Nepriklausomybės dienos minėjimas, kurio metu parodyta literatūrinė kompozicija (mokyt. E.Lenkauskienė), koncertavo pučiamųjų orkestras „Trakai“ (vadovas - A.Mišėikis).

Vasario 24 d. gimnazijoje vyko moksleivių darbų parodos „Užgavėnių kaukės“ (mokyt. A.Naruševičienė) ir mobili kinetinė paroda „Rašto magija“ (mokyt. D.Dzigienė).

Vasario mėnesį vyko 5 - 6 klasių moksleivių konkursas „Drąsūs, stiprūs, vikrūs“ (organizavo mokyt. B.Petronienė).

Gimnazijos skaitykloje veikė 8d klasės moksleivių darbų paroda „**Etruskų menas**“ (mokyt. A.Naruševičienė).

Vykdomi šie integruoti projektai:

„**Knygų pasaulyje**“ (5d ir 5a klasėse, mokyt. D.Raslanienė ir B.Paltanavičienė);

„**Laisvės kovų istorija**“ (6 kl., mokyt. G.Sokolinskienė, A.Naruševičienė);

„**Triukšmas - nepageidautinas garsas**“ (3a kl., mokyt. E. Šišenina);

„**Estetika matematikoje**“ (5b klasė, mokyt. A.Naruševičienė, D.Debesienė);

„**Baltų simboliai XXI a. lietuvių kultūroje**“ (1a klasė, mokyt. R.Giedrienė, D.Dzigienė, B.Paltanavičienė);

„**Skaičių pasaulyje**“ (8d, 8c kl., (mokyt. **D.Kuzborskienė, E.Lenkauskienė, D.Raslanienė**).

Turinys

Nevermore, arba Kol nežydi kaštonai

Jau nuo pat ryto, nors ir labai apsnigo, kvėpėjo pavasaris. Eidama į šimtadienio šventę grasiau pirštu kaštonams, kurie dabar stypso kaip pliki gandrai migla aptrauktoje pelkėje. Kol kas jie niūrūs ir liūdni, bet veikia skleis pumpurus, želdins lapus...

Tada, kai kaštonai atgims, bus likę daugių daugiausia 30 dienų... 29, 28... 10, o šiandien - dar 100 dienų mokykloje. Paskutinių dienų...

Šventė prasidėjo sausakimšoje Aktų salėje. Įvairių kartų moksleiviai, jų tėveliai, gerbiamieji mokytojai ir šiaip svečiai susirinko, tikėdamiesi pamatyti kažką ypatingą, nematyta, abiturientų paruoštą. Kasmet šimtadienio šventė ateina tarytum per greitai, todėl visada per mažai lieka laiko pasiruošti... Bet...

Renginys prasidėjo oficialiaja dalimi. Skambant muzikai, į salę įžengė mes abiturientai... dvyliktokai... gimnazijos šviesa... ateities viltis. Kaip tik mūsų nevadino... Išgirdome daug teisingų pastebėjimų, malonių prisiminimų, linkėjimų ir padėsimų. Ši šventės dalis būtų panaši į pernykštę, jeigu ne vienas „jeigu“ - testamentas vienuoliktokams. Pačių kūrybingiausių poetų pasaulyje - abiturientų - eilėraščių vienuoliktokai laukia bijodami, nes nė vienas nežino, ką apie juos rėš. Nežinia, kas gali užkliūti tiems krikštateviams. Nežinia, ką jie pagirs, o ką ... pamokys „švelniu žodžiu“. Turbūt visi jautė nedidelį žemės drebėjimą po savo kojomis. Bet taip ir turi būti! Tvarka reikalinga! Kitą kartą visi žinos, kad nedera spausti iš eilės valgyti norinčių abiturientų, mindžioti mokyklos šventųjų karvių (vienuoliktokai, primename - „Ne beždžionių“) kojų... Apskritai nėra ko šokti aukščiau abiturientų bambos!

Perskaite savo kūrybos tragiškas „beletristikos“, abiturientai išprašė svečius iš salės. Juk dekoracijas spektakliui reikia ruošti mažiausiai pusę dienos, o šimtadienio proga abiturientai, apdovanoti ypatingomis galiomis, spektakliui pasiruošė per 15 minučių.

Žiūrovams sugrįžus į mažai teapšviestą salę, režisierius M. Račkauskas (Barbe šimtadarbe dar vadinamas, nes, be šių pareigų, atliko du vaidmenis spektaklyje) pristatė abiturientų paruoštą tradicinį vadinamą netradiciniu amplua. Šiomet abiturientai, kaip itin modernūs jauni žmonės, paklausė: „Kuklumas? Čia naujas sūrio picai pavadinimas“.

Režisierius, garbingas žmogus, tausodamas suaugusiųjų nervus bei vaikų regėjimą, maloniu balsu perspėjo: „Nepriimkite viso šio spektaklio už gryną pinigą ir turėkite omeny, kad repeticijų skaičius buvo ribotas. Vaikai, neturintys 14 metų, prašome palikti salę! Suaugusieji, viską, ką mes čia parodysime, išmokome iš Jūsų.“

Po įspėjamųjų žodžių prasidėjo vaidinimas. Tai buvo pasakojimas apie kabareto šeiminką, nusikaltusį prieš Aukščiausiąjį, kuris, Visagalis, nusidėjėliui duoda vieną naktį pasitaisymui ir bilieto į Rojų atgavimui. Žmogiškosiomis ydomis pasižyminčiam kabareto (vienas pavadinimas - „Gėris slypi kažkur anapus“, kitas - „Pats baisiausias baras - 2“) šeiminkui ši užduotis sunki, tačiau Visagalis gailestingas, suteikia tris pagalbas: 1) 50:50; 2) skambuti draugui; 3) salės pagalba.

Kadangi kurdamas scenarijų režisierius nebuvo originalus ir panaudojo nemažai svetimų minčių (muilo operos siužetas, veiksmo bei erotinių filmų elementai, trileriams būdingos grėsmės akimirkos ir, neabejoju, saulės akiniai „Matrixos“ 3 - osios dalies), todėl šis mišinys tegali pretenduoti į parodijų sekciją ir, žinoma, kritikų vertinamas nebus.

Pasibaigus vaidinimui abiturientai susirado žvakutes ir, karštą liepsną delnuose spausdami, užtraukė optimizmo himnu vadinamą dainą „Paukštis“. (Visiems pesimistams primenu populiariąjį priedainį „Kilk ir tu! Nebijok svajot! Nebijok ieškot tolių mėlynų!“)

Kaip ir kiekvienas šimtadienis, renginys buvo gražus, o jau kitą dieną atrodė nostalgiskai.

Memuarų pabaigoje - **dvyliktokams svarbi informacija** bei pastebėjimai (žvaigždute* pažymėtas punktas ypač svarbus):

- Svarbu, kad niekas nepastebėjo jog abiturientai užaugo tokie dideli ir susikabinę kaip darželyje nelabai tilpo pro vienuoliktokų sudarytą juostų tiltą ir ant jiems suruoštų kėdžių.
- Svarbu, kad niekas nepastebėjo, kaip jaudinosi abiturientų auklėtojos ir patys abiturientai prieš kalbėdami mokyklos bendruomenei.
- Svarbu priminti visiems, kurie pasipiktino nedroviais spektaklio vaidais: jei keletas cenzūrotų meilės scenų Jums pasirodė amoralu, tai nueikite į pasaulyje įvertintą O.Koršunovo itin „kuklų“ spektaklį „Fuching and Shopping“. Mums iki šio režisieriaus ropoti kaip iki deimantų kasyklos Keiptaune.

Abiturientė **Viktorija Čiupailaitė**

Turiny

Mane įkvėpia kurti...

Kartais sėdžiu viena namie, galvoju apie praeitį. Staiga kyla noras dainuoti, kurti eiles, šokti ar piešti...

Aš tai vadinu „angelo sparnais“. Taip būna, kai kažkas, lyg nusileidęs iš dangaus, dovanoja man sparnus, su kuriais galiu nusikristi tūkstančius kilometrų, nors tai trunka tik akimirka...

„Įkvėpimas nusileidžia tik akimirksniui, kad apgaubtų aplinkybes, jis nelaikomas statinėje tarsi sūdyta silkė tam, kad būtų išdalytas.“ (Patrikas Vaitas) Ir išties - gavusi „angelo sparnus“, aš skubu skristi, nes jeigu delsiu ir lauksiu kažko didingesnio, tai tiesiog nebesulauksiu nieko. Tas ypatingasis skrydis įkvėpimo padangė apima ne tik mane, bet ir visas aplinkybes: visi keliai pasisuka į įkvėpimo padangę.

Taip, į tą ypatingą padangę atsiveria daug kelių. Vienas jų - tai lyg mūzos balsas, kylantis tiesiai iš širdies. Tai ypatingas balsas, kurio kūnas prisipildo lyg dangus, rytą godžiai gerdamas saulės šviesą, ar kaip drugys, savo vienintelę dieną prisipildantis dienos džiugesio.

Dar vienas kelias į kūrybos pasaulį man atsiveria vartant nuotraukų albumus ar dienoraštį. Tada tiesiog plūste užplūsta prisiminimai, ir galvoje pradeda sukintis įvairiausios mintys - kūrybinio darbo pradininkės.

Trečias kelias į tą stebuklingą pasaulį man atsiveria gamtoje, ypač šalia žalių, ramiai ošiančių medžių ir raibuliuojančio vandens. Naktį į tą nuostabų pasaulį mane vilioja lakštingalos giesmelė, mirgančios žvaigždės ir įstabus mėnulio takas, nusitiesęs per ežerą, raibuliuojantis ir kviečiantis.

Žiemą, nors ežerai ir būna užšalę, o medžiai numetę savo žaliuosius apdarus, į įkvėpimo padangę aš keliauju snaigių takeliu. Tos mažos vėjo dukrytės skrieja ratu sukdamos man galvą ir viliodamos vėl kurti...

Nors snaigutės atrodo šaltos, tačiau jos man tiesiog spinduliuote spinduliuoja šilumą ir švelnumu. Taigi sningant lauke man nebūna šalta - apsidairiusi aplink noriu šokti, dainuoti. Tada mane užplūsta kuo nuostabiau jausmai.

O pats nuostabiausias ir ypatingiausias jausmas yra meilė. Ji - galingiausia ir daugiausiai apimanti. Todėl nenuostabu, kad vos tik pagalvojus apie mylimą žmogų, man „dovanojami angelo sparnai“. Įkvėpta, berods, galėčiau viską padaryti, bet manasis įkvėpimas skirtas kūrybai, susitelkusių jausmų išreiškimui.

Aš jų negaliu nei ilgai laikyti savyje, nei kitiems atvirai parodyti, ką aš išgyvenu kiekvieną akimirka. Tad atėjęs įkvėpimas -man lyg nauja paskata toliau kvėpuoti. Užsidariusi savyje aš arba užtrokščiau, arba sprogčiau su dideliu trenksmu, o, visus savo jausmus išdalijusi kitiems, pati likčiau tuščia kaip šešėlis, teturintis vien tik kontūrus...

Taigi įkvėpimas kurti - mano sparnai, pakeliantys mane virš gyvenimo kasdienybės. Tuos sparnus aš įgyju vos sužibus Vakarei ar pamačiusi pūgą. Kurti mane įkvėpia ir mūzos balsas, ir pasaulio galia meilė. Įkvėpimas - tai lyg asmuo, kuris mane užvaldo. Užburia ir savais keliais traukia Kūrybos šalies link...

Simona Gliebutė

Turiny

Buriavimas

Daugeliui iš mūsų patinka paplaukioti jachta. Dažnai galbūt net svajoja išplaukti į didesnius žygius ir platesnius vandenis. Tačiau ne visi ko gero žino, kad buriuotojai turi atskirą savo kalbą. Šia kalba galima susikalbėti bet kur išplaukus ir sutikus buriavimo aistruolių. Gali būti tikras, kad buriuotojas buriuotoją visada supras ir, esant būtinybei, padės. Sumanius jachta išplaukti į kitos valstybės vandenis, nebūtina mokytis tos šalies kalbos ar buriavimo taisyklių. Buriuotojų žodynas visame pasaulyje yra bendras ir vienodas. O kaip valdyti burlaivį, visur ir visada diktuoja vėjas. Todėl, manau, buriavimo kalbos protėviu galima laikyti vėją.

Vėjas - tai nepagaunamas galiūnas, suteikęs žmonėms norą iškelti bures, pagauti vėją ir plaukti tolyn į nepažintus vandenis. Žmonės išdrįso pasitikėti vėju ir metė irklus į šalį. Tik nuo vėjo priklauso, kur laivas nuplauks, kuris laivas laimės varžybas ir pasieks tikslą. Vėjas diktuoja ir kalbą, kuria kapitonas ir jūreiviai susikalba tarpusavyje bei su kitomis įgulomis.

Šios gamtinės jėgos pagalba burlaiviais žmonės plaukė aplink Žemę ir suprato, kad ji yra apvali. Pasikinkius vėją buvo atrasti ištisi žemynai ir atokiausios salos.

Sugebėjimas pažaboti vėją suteikia beprotišką laisvės jausmą. Ne tik kalba vienija buriuotojus, bet ir aistra iškelti bures, pagauti vėją ir plaukti per platųjį vandenyną. Tie, kurie plaukioja vandenyje, turi laikytis taisyklių. Be abejonės, visi vandenų „vairuotojai“ žino, kad pirmiausiai reikia duoti kelią tiems, kuriuos veja vėjas. Buriuotojas išdidžiai praplaukia pro irklines ar motorines valtis, jūreiviškai pasisveikina ir lekia tolyn, ten, kur pučia vėjas. Visi supranta, kad jūrininkai negali pakeisti vėjo krypties, bet turi galimybę valdyti bures.

Vėjo ir bangų stichija vis dar lieka nesutramdyta ir nenuspėjama. Buriuotojas privalo būti kantrus, niekada neprarasti sveiko proto, budrumo ir gerbti vandens bei vėjo draugiją. Vėjas, vanduo ir žmogus, iškėlęs bures, turi rasti bendrą kalbą. Šią kalbą sudaro tarptautiniai žodžiai, gestai, reikšminiai signalai ar sutartiniai ženklai. Bet svarbiausia, kad šioje kalboje nėra piktų žodžių. Šią kalbą gali suprasti tik bičiuliai, kuriuos vienija nepaprastas malonumas buriuoti.

Mindaugas Matusevičius, 6b klasė.

Turinys

Ar mums gražus lietuviškas žodis?

Mikalojus Daukša, vienas lietuvių raštijos pradininkų, ypač pabrėžė gimtosios kalbos svarbą:

„Ne žemės derlumu, ne drabužių turtingumu, ne šalies gražumu, ne miestų ir pilių tvirtumu gyvuoja tautos, bet daugiausiai išlaikydamos ir vartodamos savo kalbą...“

Aš manau, kad lietuvių kalboje yra daug gražių ir vaizdingų žodžių, nes nuo mažens girdėjau lietuviškas lopšines, kurių žodžiai man skambėjo raminamai. Esu perskaičiusi daug lietuviškų pasakų, kuriose radau daug posakių, gražių epitetų ir taiklių palyginimų. Dažnas žodis man sukelia įdomių minčių, tuo lavindamas mano vaizduotę. Rašydama rašinėlius, visada randu reikalingų sinonimų ir antonimų, gražių, vaizdingų posakių. Melodingų žodžių dėka mūsų kalba skambi ir švelni. Aš sapnuoju lietuviškai, mėstau ir skaitau knygeles lietuviškai, nes mano gimtoji kalba yra lietuvių kalba.

Ar man gražus lietuviškas žodis? Taip, nes tai pirmasis žodis, kurį aš išgirdau, supratau, tariau ir juo reiškiau savo mintis.

Seniau daugelis manė, kad lietuvių tauta ir jos kalba išnyks. Tačiau lietuvių kalbos mylėtojų dėka ji – gyva. Daugeliu Lietuvos žmonių rūpėjo gimtojo krašto likimas. Jie parodė pasauliui, kad Lietuva turi didelę ir garbingą istoriją, gražią senovišką kalbą, yra sukūrusi ta kalba daugybę puikių dainų, pasakų, padavimų. Vienas iš tų žmonių buvo ir Simonas Daukantas. Jis aukštino lietuvių kalbą ir vienas pirmųjų pradėjo leisti lietuvių pasakas, dainas.

Mes nepamiršime mūsų protėvių pradėtų darbų, juos tęsime ir toliau puoselėsime lietuvių kalbą!

Dovilė Žilionytė, 5d klasė.

Turinys

Kas šauniausias mūsų gimnazijoje?

Į šį klausimą galėjome atsakyti tik po konkurso, o iki jo – ilgas pasiruošimo kelias: salės puošimas, užduotys, įtampa...

Konkurso dieną salės užkulisiuose lūkuriavo vos keturi, patys šauniausi, nepabijoję scenos baimės, dalyviai.

Pirmoji užduotis – prisistatymas. Pats įspūdingiausias – Žanetos, dainavusios apie katinėlį Žanetėlį. Talento konkursas parodė, jog dalyviai moka ne tik šokti, dainuoti, bet ir pyragus kepti.

„Proto bokšto“ užduotį sudarė dešimt suktų klausimėlių. Dalyviai nepasirodė kvaili, bet neatsakytų klausimų buvo. Improvizacijų rungtyje teko reklamuoti šluotą, batą, gelę ir balioną ne pagal paskirtį. Žiūrėdami šias reklamėles visi gardžiai pasijuokėme.

Šauniausia mūsų mokyklos gimnaziste tapo Žaneta.

Po konkurso kalbinome dalyves:

Vilma Kudrevičiūtė sakė, kad konkurse dalyvauti pasiūlė klasės auklėtoja. Konkursas patiko, nes buvo linksmas, įdomus. Konkurencija didėjo artėjant finalui. Dalyvavo, norėdama išbandyti jėgas, pasisemti patirties ir, žinoma, nugalėti.

Agnė Sadzevičiūtė į konkursą atėjo draugų paskatinta, norėdama įgauti pasitikėjimo savimi. Agnė nemano, kad konkurentės buvo labai stiprios, buvo taip pat nelabai pasiruošusios.

Agnė mano, jog mokykloje yra daug šaunesnių moksleivių, nei ši kart dalyvavo, o ji konkurse norėjo išbandyti savo sugebėjimus ir pažiūrėti, ką sugeba kiti.

Dovilė Veličkaite konkurse dalyvauti paskatino smalsumas, klasės draugai. Konkurencijos visai nejautusi, dėl mažo dalyvių skaičiaus. Dalyvavusi, norėdama išbandyti save ir įgauti patirties.

Žaneta Ladanovskaja į konkursą atėjo vedama nenumaldomo noro dalyvauti. Kiekvienas konkursas, Žanetos nuomone, žmogui duoda daug gero, kas gali praversti gyvenime.

Konkurencijos nebuvę, vis dėlto išbandžiusi jėgas, įgavusi patirties, sužinojusi, kur reikia tobulėti.

„Klaustukas“ sveikina visas dalyves ir linki išlikti žaviomis ir šauniomis.

Žaneta

Ernestas

Asta Kuliešiūtė ir Viktorija Čijunskytė, 1b klasė

Tegul šypsenos skleidžiasi laisvai (tarpgimnazinis „Šauniausio gimnazisto“ konkursas)

Vos pradėjau sapnuoti penkioliktą sapną, įkyriai sučirškė žadintuvas. Prisiminau: šiandien ne bet koks šeštadienis, o vasario 14-oji – Valentino diena, o kartu ir „Šauniausio gimnazisto“ konkursas.

Taigi žvaliai šokau iš lovos ir, per pusvalandį pasipuošusi uniforma, veidą padabinusi šilta šypseną, stovėjau prie aktų salės durų. Netrukus susirinko kiti, nusprendę paaukoti šeštadieninį miegą, kad padėtų pasiruošti renginiui. Žinoma, daugiausiai jaudinosi renginio „vadės“ – mokytojos Inga Mačėnienė ir Jolanta Martyncevienė.

Ir štai (neminint menkų trukdžių) sulaukėm pirmųjų (kaip vėliau paaiškėjo – ir paskutiniųjų) svečių – Kupiškio Lauryno Stuokos-Gucevičiaus gimnazijos moksleivių bei mokytojų. Svečiai buvo šiltai sutikti ir palydėti į kabinetą, kur galėjo palikti daiktus. Vėliau 1c klasės mokinės aprodė kupiškėnamas mūsų šauniąją gimnaziją.

Likusieji rymojo prie lango, laukdami kitų dalyvių, tačiau šie, dėl neaiškių priežasčių neatvažiavo.

Smagiai pabendravę išleidome svečius pasigrožėti Trakais, o vėliau palydėjome į valgyklą. Pasisotinę jie nuskubėjo ruoštis konkursui. Mes taip pat nesnaudėm, rūpinomės, kad viskas vyktų sklandžiai, taip, kaip planavome. Netrukus, žiūrovams ir dalyviams sugūžėjus į Aktų salę, scenon žengė renginio vedėjai. Dalyvius sveikino ir mūsų mokyklos direktorė. Pirmiesiems prisistatyti teko mūsų gimnazijos šaunuoliams Žanetai ir Ernestui, vėliau – kupiškėnams Rasai ir Andriui. Talentų konkurse Žaneta šoko pramoginius šokius, o Ernestas grojo trimitu, Andrius šoko breiką, o Rasa, šokdama tiesiog susiliejo su muzika. Smagiai pasijuokėm iš dalyvių sugalvotų improvizacijų „Pagauk kampą“.

Galų gale atėjo akimirka, kai komisija leido atstovui paskelbti rezultatus: laimėtojai – Kupiškio mokyklos atstovai Rasa ir Andrius. Tikri šaunuoliai!

Netrukus visi, kas netingėjo, sulipo į sceną finalinei dainai. Po konkurso dalyvius ir žiūrovus pradžiugino vaišių stalas ir diskoteka, choreografijos salėje. Dabar jau nebebuvo barjerų – visur skambėjo juokas, kalbos.

Pabendravę, pasigrožėjome naktiniais Trakais. Plepėdami apie viską, o kartu ir apie nieką, priėjom pilį, kuri naktį atrodė pasakiškai ir visus sužavėjo. Grįžę pamatėm, kad draugų jau laukia autobusas. Teko atsisveikinti.

Grįžom į mokyklą laimingi – apdovanoti šiltais prisiminimais ir šypsenom, vis nušviečiančiom sužvarbusią nuo žiemos šalčių širdį. Be to, praplėtėm draugų ratą paprastais, mieliais ir nuoširdžiais žmonėmis. Dar ir dabar mobiliajame telefone randu kokią žinutę iš naujųjų draugų, kurios pabaigoje būtinai perskaitau žodį „pasiilgom“...

Laima Dagytė, 1b klasė

Matematikos savaitė

Tą gruodžio savaitę mokyklos koridorius puošė skaičiai ir skaičiukai, moksleivių darbų parodos matematinėmis temomis. Visi, kas tik norėjo ir netingėjo, galėjo atskleisti savo gabumus bei pagilinti žinias. Matematikos savaitę praėjo jaunųjų matematikų olimpiada. Šauniausius gimnazijos matematikus matote nuotraukoje.

Gruodžio 10 dieną į mūsų mokyklos sporto (!) salę sugužėjo daug vienuoliktokų ir jų draugų. Nepatingėjo atvykti ir Trakų vidurinės, Lentvario M. Šimelionio bei H. Sinkevičiaus mokyklų moksleiviai.

Sporto salė, vienuoliktokai su sportukais, palaikymo komandos - vėl kokios nors krepšinio ar tinklinio varžybos? Ne! Šįkart daug įdomiau! Reikėjo ne tik šokinėti, bėgioti, mėtyti kamuolį, bet ir atskleisti geriausius savo matematinis sugebėjimus, kadangi pirmąkart visame Trakų rajone vyko integruota matematikos ir kūno kultūros viktorina „Skaičiai, raidės ir mankšta - viskas sveikame kūne!“

Viktorinoje jėgas išbandė jau minėtų mokyklų ir mūsų gimnazijos komandos, kurių kiekvieną sudarė 8 moksleiviai. Mūsų mokyklai atstovavo Olga Smirnova, Asta Bazilevičiūtė, Tadas Giedrys, Edgaras Galdikas, Linas Kurpius; Valdas Astrauskas, Jūratė Kuliešiūtė ir Agnė Deinaravičiūtė. Renginio vedėjos Dovilė Račkauskaitė ir Ieva Bartulytė dalyviams pateikė daug įvairių įdomių užduočių, kurios reikalavo kūrybingumo, apsukrumo, miklumo, greitumo, taiklumo ir, žinoma, matematinų žinių. Reikėjo ir eilėraščius rašyti, ir mintinai skaičiuoti, ir baudas mėtyti, ir...

Nuskinti pergalės laurus, žinoma, norėjo visi. Deja, laimėti gali tik vienas. Mūsų gimnazijos komanda pasirodė esanti labai draugiška ir visas prizines vietas „užleido“ svečiams. Nieko čia baisaus. Juk svarbiausia - dalyvauti.

Po tortą už dalyvavimą ir pastangas gavo visos komandos, tad beliko kiekvienam suvalgyti po gabalėlį, kuris arba pergalės džiaugsmą padidino, arba pralaimėjimo kartėlį numaldė.

Gruodžio 13 dieną patys protingiausi dalyvavo mokyklinėje matematikos olimpiadoje.

Mokyklinės jaunųjų matematikų olimpiados nugalėtojai

1 eilė:

Gerda Grybauskaitė 6d,
Akvilė Lauruševičiūtė 8b,
Lukas Zmejevskis 5b.

2 eilė:

Darius Steponavičius 7b,
Antanas Baliulis 4ar,
Saulius Davidavičius 2c,
Jūratė Kuliešiūtė 3a,
Vilius Mitkevičius 1d.

Agnė Deinaravičiūtė ir Jūratė Kuliešiūtė, 3b klasė

Užgavėnės mūsų gimnazijoje, Trakų mieste ir Rumšiškėse

Anksčiausiai žiemą išveja Rumšiškėse. Šiemet ir aš ten buvau. Žinoma, ne viena, su klasės draugais ir auklėtoja. O jau šalta buvo!! Gerai, kad dvejas kojines apsiaviau.

Mano nuomone, šventė Rumšiškėse nebuvo itin gerai organizuota, bet, kita vertus, kur tu, žmogau sutvarkysi tūkstančius nuo žiemos pavargusių lietuvių, kurių ant krosnies pasilikti neprivertė nei šaltis, nei pūga. Kiekvienas šventėje galėjo pasimušti maišais, pajuti rastą, dalyvauti loterijoje, kaukių pasirodyme... Mažiau fantazijos turintys skubėjo prisikimšti skrandžius.

Šiais metais mūsų gimnazijoje Užgavėnės nesulaukė dėmesio. Keli dvyliktokai, persirengę neaiškios lyties ir kilmės padarais, mūsų lavinimosi įstaigoje pašūkavo, paprašė blynų, kažką uždainavo ir patraukė mums nežinomais keliais.

Prie Kultūros rūmų vyko garsesnis susijimas. Pagrindiniai šventės dalyviai – mažieji dainininkai ir nenorom atitempti jų tėveliai. Daugelį sunervino morės teismo laukimas. Prie to prisidėjo prezidentas, palinkėjęs „skanių blynų ir pavasario politikoje“ (interpretuokite kaip norite) bei Trakų rajono meras, surezgęs trumpą kalbą. Po geros valandos ir blynų valgymo (jų galėjo paragauti tik išrinktieji) Morė buvo nutempta ant laužo. Šis dar nebuvo įsidedęs, kai iš Morės liko tik pelenai.

Štai tokios Užgavėnės mūsų krašte. Linkiu, kad kuo greičiau atšiltų ir pavasaris ateitų ne tik į politiką, bet ir į Jūsų širdis.

Gabrielė Genytė, 1a klasė

Turinys

Šimtadienis Birutės gatvėje Nr. 48

Vasario 21- oji, šeštadienis. Ypatinga diena dvyliktokams.

Mokslo metų pradžioje jie sakė: „Ak, dar daug... E, dar daug, tikrai daug... Daug, oi daug“. O ką jie šiandien sako? „O ne, tik 100!“. Abiturientams dabar baisu galvoti, kad teks atsisveikinti su mokykla, kur prabėgo dvylika pačių gražiausių, nerūpestingiausių, tokių pašėlusių, padūkusių metų.

Ir mums, vienuoliktokams, ši diena buvo ypatinga. Juk netruks prabėgti vieneri meteliai, (ir mes sėdėsime jų vietoj... Skambant rimtiems ir nuoširdžiausių linkėjimų kupiniems mokytojų bei draugų žodžiams, ir mes, dvyliktokų krikštavaikiai, supratom, kaip greit bėga laikas.

Rimtis išsisklaidė, kai žodį suteikė mums. Na, negalime juk išleisti savo krikštatėvių, nepalinkėję jiems „beždžioniškai“ geros kloties! Pasijuokę, pasišaipę greitai sulaukėme atsako. Vos išgirdę žodį testamentas, nutilome. Taip jau yra, kad juokiasi tas, kas juokiasi paskutinis. Skųstis neturėtumėm – juk mums atiteko valdžia! Kad mažesnieji gerbtų savo naujuosius „viršininkus“, abiturientai nutarė su kiekvienu supažindinti. Štai prasidėjo...

Sunkiai suvokiama, iš kur dvyliktokai sužinojo visas smulkmenas, paskalas apie mus, iš kur ištraukė visas mūsų paslaptis. Turime pripažinti: jiems sekėsi gerai.

Taigi išgirsti savo pavardę, atsistoji. Visų salėje esančių akys nukrypsta tik į tave ir... Iš negailestingųjų krikštatėvių lūpų mokytojai, tėvai, pažįstami bei draugai sužino tai, ko pats jiems niekada nebūtum pasakęs... Salėje nuskamba juokas, stovinčiojo skruostus papuošia ryškus raudonis... Ir tokią kančią turėjo iškęsti kiekvienas vienuoliktokas.

Abiturientų spektaklis buvo linksmas, įdomus, deja, patiko ne visiems, oi ne visiems...

Šimtadienio šventė – paskutinis abiturientų „pasispardymas“ prieš įtemptą ir sudėtingą laikotarpį – ruošimąsi egzaminams. Šventėje netrūko nei šypsenu, nei juoko, tiesa, kai kurių vienuoliktokų veiduose šmėkstelėjo ir pykčio.

Vienuoliktokai, nepykime! Juk kitamet galėsime atsigriebti. O jūs, dešimtokai, laukit!

Jūratė Kuliešiūtė, Aistė Dainauskaitė, Agnė Deinaravičiūtė, 3b klasė

Turinys

Vilniaus knygų mugė. Įspūdžiai

Praėjus šimtui metų po spaudos atgavimo, mes vis dar domimės knyga!

Taip pasakyti gali kiekvienas, kuris po kasdien gimnazijoje vykstančių konkursų, olimpiadų ir kitų renginių neatsigulė pamiegoti, o apsilankė jau penktojoje, tarptautinėje, Vilniaus knygų mugėje. Per keturias dienas mugės organizatoriai padovanojo per šimtą renginių. Suprantama, net ir labiausiai norėdamas negalėjai visur dalyvauti, viską pamatyti. Mugės programos kvietė į susitikimus su žymiais užsienio ir Lietuvos rašytojais, leidėjais, literatūrologais, vyko knygų pristatymai, poezijos skaitymai, pokalbiai, įvairūs koncertai ir konkursai - visko neišvardysi.

Mūsų gimnazijos moksleivių mugėje nemažai apsilankė. Jei apsilankė, buvo įsukti į tą šventinį šurmuliuojantį verpetą, o namo grįžo su krūvele knygų, lankstinukų, žurnalų ir visą vakarą namiškiams pasakojo, ką matė, girdėję.

Su savo mokiniais į knygų mugę keliavau turėdama artimų ir tolimų tikslų. Artimieji: pamatyti, išgirsti, pigiau įsigyti naujausių knygų bei dalyvauti netikėtos knygutės „Laiškai karaliui“ pristatyme. Knygelė domino juolab, kad „netikėti“ jos kūrėjai: jauna originali kino režisierė Giedrė Beinoriūtė ir Gediminas Storpirštis - aktorius. Maloniai nustebino ir trečiojo svarbaus knygelės asmens - iliustratorės Rūtos Dumalakaitės linksmi ir graudoki, ironiški ir filosofiški piešinėliai. Susitikimo su būsimais „Laiškų...“ skaitytojais metu visi trys autoriai paskaitė eilėraščių, pasakojo apie save ir knygelės gimimą, o G.Storpirštis dar ir dainavo. Atrodo, kad tąvakar klausėsi išdrįsusių parašyti karaliui tapo truputėlį dvasingesni, geresni.

Mums pasisekė pamatyti Petro Dirgėlos „Karūnos“ pristatymą ir tikro rašytojo „tikrą“ karūnavimą, kuriame dalyvavo J.Aputis, V.Sventickas ir kiti pažįstami kūrėjai.

Kas be ko, kai kurie iš mugės grįžo truputi nusivylę, nes tikėjosi susitikti Jurgą Ivanauskaitę, kurios „Placebą“ kasdien portfelyje nešiojasi, ar Alessandro Baricco, kurio „Šilką“ jau kelis kartus perskaitė.

Vis dėlto širdis džiaugiasi, kad knygų mugėje mačiau labai daug jaunų žmonių. Jų švytintys veidai ir protingai kritiškos akys tartum sakė: „Mes godūs gerų knygų“.

Birutė Paltanavičienė

[Turinys](#)

Kaip kvepia egzaminai?

Kaip kvepia Užgavėnių blynai ar močiutės pyragas, visi žino. O koks EGZAMINŲ kvapas? Ar jie, kaip pats įmantriausias mokyklinių metų patiekalas, teigiamai veikia mūsų organizmą?

Kvepia jie jau, oi kvepia! Beje, jų kvapą geriausiai jaučia abiturientai. ingredientai labai paprasti. Svarbiausia - gera psichinė, nervinė ir socialinė būklė, ypač jei ko nors neišmokai ar tiesiog nesupranti.

„Nepaprasto patiekalo“ kvapą namuose, jei gyveni kartu su augintojais, pajusti būna sunku. Mat privalai dalintis ta erdve, kurioje palankiai šviečia žvaigždės, kurioje tavo rašomasis stalas yra tinkamai pakreiptas pagal FENG SCHUI. Kai vieta paruošta, belieka imtis patiekalo. Reikės beveik pusės tonos įvairiausių dalykų vadovėlių, keliolikos šratinukų, statinės kavos, gerų akinių ar bent jau VISINE lašų akims. SANTA MARIJOS prieskoniai netinka, įpylus valerijono, geriausiai užberti žiupsnelį vitamino C, kad apsišarvuotumėte atsparumu nuo ligų bacilų. Akustinis fonas tokioje vienetinės gamybos produkto aplinkoje - visiška tyla, todėl pavasariniai paukščių balsai, kviečiantys čiulbėti kartu, kenkia. idealiausias paros metas tokioms apeigoms - valanda po vidurnakčio ir - iki pirmųjų gaidžių. Miegui, kuris taip reikalingas fantazijoms ir pasąmonės pasilakstymui po žvaigždynus, turite pusantrą valandžiukės. Po tokio relaksiuko vėl "up" iš lovytės ir valso žingsniu į mokyklėlę! Į laivą, kuris jau po 60 - 70 dienų ištrauks visus inkarus ir pamažėle tols nuo gimtųjų krantų į išsvajotąjį ELDORADO. Prasidės tikra magelaniška ar kolumbiška ekspedicija. Jos metu suprasite, kokią vietą Jūsų, mielieji abiturientai, gyvenime užima atsakomybė, kokia sunki kova už būvį ir koks žiaurus, bet simpatiškas tas velniūkštis gyvenimas.

Beje, pradėtą gaminti patiekalą daug kartų ragausite ir vėl kepsite. Ir kvepės kasdien vis kitaip. Net išleistuvių tango sukury jausit egzaminų kvapą. Tą kvapą apkalbų vėjai bus išnešioję po visus Trakus, nes abiturientų dvylikos metų balanso ataskaitos kabės ant gimnazijos durų, nes kažkam bus tiesiog malonu jaustis geresniam už kitą... Visų teismui bus palikti keliolika žmogeliukų, kurie, streso paveikti, nesugebėjo išdėstyti savo minčių, nepateisino lūkesčių.

Bet ir TAI - ne pasaulio pabaiga, brangieji. Tikrai ne prisvilęs blynas, atvirkščiai - puiki pažintinė kelionė į Tiškevičiaus dvaro bei kaimelio mokyklos įkūrėjo Šimelionio valdas.

Kaštonai bus seniai peržydėję, jų vaisiai byrės po kojomis, artinsis ruduo. Tada išauš naujas gyvenimas. Kvepės naujas derlius, astros ir jurginai - ne egzaminai.

Sunkiausia valanda - prieš aušrą.

Vilma Biekšaitė, abiturientė.

[Turinys](#)

Nešanti saulę

Šios Mokytojos vardą visi – kolegos, moksleivių tėvai, kaimynai – taria tik mažybinę forma. Ją myli penktokai ir abiturientai, paaugliai ir jau seniai mokyklą baigę. Į Jos petį gali atsiremti kai nepasiseka, kai skauda ar skaudu, kai nežinai, nemoki, nespėji. Ji visada nusišypsos, paguos, supras, apkabins tokiu momentu, kai pasauliui būsi nereikalingas. Jos namuose visada jauku ir kvepia pyragai, visada esi laukiamas, nesvarbu, kas Tu – mokinys, mokytojas, buvęs kaimynas ar buvęs klasės draugas. Jūs neapsirikot, ši Mokytoja – Bronė Petronienė, kasdien dalinanti save mums.

Tradiciniai „Klaustuko“ klausimai Mokytojai B.Petronienei:

- 1.Kodėl pasirinkote mokytojo profesiją?
- 2.Kas, Jūsų nuomone, mokytojas: profesija ar gyvenimo būdas?
- 3.Kokia buvote vaikystėje, paauglystėje, jaunystėje?
- 4.Ar teko patirti „bjauriojo ančiuko“ būseną?
- 5.Pirmoji meilė.
- 6.Pagal kokius kriterijus renkatės draugus?
- 7.Vertybės? Gėlės? Patiekalas? Spalva? Svajonė?
- 8.Ar yra (buvo) mokinys (-ė), kuriuo Jūs žavitės (žavėjotės)?
- 9.Iš kur semiatės energijos ir geros nuotaikos?
- 10.Labiausiai patikusi (-ios) knyga (-os)?

1. Mokytojos profesija susižavėjau mokydama pradinėse klasėse. Daug kas prisimena pirmąją mokytoją, o aš – antrąją (pradinėse klasėse keitėsi mokytojos). Mano mokytoja Genutė gražiai rašė, piešė, dainavo, su mumis nuo kalnelių rogutėmis važinėjo, o išvykose saldinais vaišino. Galvojau: būsiu mokytoja. Nuo devintos klasės mano auklėtojas buvo mokytojos Genutės vyras (matematikas). Jis irgi buvo man kelrodis. Ir dabar, kai nuvažiuoju į tėviškę, visada aplankau savo mielus auklėtojus Genutę ir Alfonsą Juzulėnus, kurie gyvena Utenos raj., Užpalių miestelyje. Mes turime apie ką pasikalbėti.

2. Mokytojos darbas – tai didžioji mano gyvenimo dalis. Jau 38 metus esu pedagogė. 10 pirmųjų metų dirbau akademinio irklavimo trenere, todėl ir dabar jaučiu simpatijas mūsų gimnazijos irkluotojams. 28 metai, kai perteikiu sukauptas žinias ir gyvenimo patirtį moksleiviams.

3. Buvau tyli, paklusni, pareiginga, nuolaidi. Niekada nesiskundžiau, nedejavau, sunkumus įveikdavau pati, rūpesčius ir sielvartus stengdavausi „suvirškinti“ savyje be didelių išsipasakojimų (sunkiausias variantas). Dabar jau esu atviresnė. Ir vis dėlto galiu pasakyti, kad sunkiausia buvo vaikystėje: tėtis buvo išvežtas į Sibirą (o kaip trūko tėčio augantiems vaikams!). Kai grįžo, buvo labai keista, kol prie jo pripratom. Atrodė, kad tai svetimas dėdė, kuris gyvena mūsų šeimoje.

4. „Bjauriuoju ančiuku“ man neteko būti. Matyt, buvau graži (juokauju). Tikriausiai nei aš pati, nei kiti neįžvelgė neigiamų kompleksų.

5. Pirmoji meilė – kažkas nepaprasta. Tai stebuklas, kuris yra tarp dviejų žmonių. Mano jaunystės laikais meilė buvo paslaptinga. Dešimtoje klasėje įsimylėjau klasės draugą. Apie tai jis sužinojo tik po 20 mokyklos baigimo metų.

6. Vertinu sąžiningus ir dvasingus žmones, kurie bet kokioje situacijoje padeda nelaukdami atlygio.

7. Mylimiausios lauko gėlės – rugiagėlės, o darželio – visos, kurios žydi geltonai. Maistui nesu išranki. Valgau viską. O gaminti tai galiu visą dieną, kad tik būtų kam valgyti. Daug ką esu vaišinusi morkų, grikių pyragais, kibiniais, cepeliniais. Kasdieninei mūsų duonai esu parašiusi keletą eilučių:

Šalia duonos
Niekad
Dilgėlės neauga –
Gal todėl, kad ji
Kasdieninė.
Šalia duonos tik
Rugiagėlės žydi.
O todėl, kad ji
Šventa ir kasdieninė.

Spalva – geltona, saulės spalva.

Svajonė – kad visus lydėtų sąžiningumas, dora, gerumas.

8. Turiu ir tikrai jais didžiuojuosi. Jie yra mano gyvenimo dalis. Yra ir tokių, kurie mano dėka liko gyventi ir neišėjo Anapilin. Aš juos myliu.

9. Sunkus fizinis darbas vaikystėje, paauglystėje ir sportas davė viską: energiją, gerą nuotaiką ir stiprią sveikatą.

10. Mėgstu keliauti, megzti, nerti, lankau folklorinį ansamblį, skaitau apie pasaulio gyvūnus. Be to, prenumeruoju „Namų medicinos enciklopediją“. Jau turiu 6 knygas, kurių kiekviena sveria apie 3 kg.

„Klaustukas“: Dėkojame už atsakymus. Linkime **kūrybinių valandėlių**.

[Turinys](#)